

La finestra oberta

ÀNGEL SUBIRATS

És possible un Iran democràtic?

El 16 de setembre de l'any passat, moria en un hospital iranià la dona **Mahsa Amini**, després de passar dos dies en coma. **Mahsa**, hauria estat detectada per una de les *patrulles guies*, que s'encarreguen que la moralitat es compleixi. Després d'indicar que portava el *hijab* mal posat, haurien informat el seu germà que la detenien provisionalment per tal de poder fer-li una «classe informativa», i que en una hora ja tornaria a estar lliure. Dues hores més tard de la detenció, ingressava en coma, amb gran quantitat de cops a tot el cos, i un especialment important al cap. Això passava el 13 de setembre, i el 16 s'encenia una guspira que el aiatol·là mai hauria imaginat, un aiatol·là que ha declarat, per posar un exemple, que «el *hijab* dona llibertat i identitat a les dones».

Cert és que el poble iranià abans ja hauria fet protestes, com al 2009, quan van haver-hi grans queixes pel que semblava un gran frau electoral, o al 2019, quan molta gent va sortir al carrer per queixar-se de la mala situació econòmica del país, però ara semblaria quelcom molt més diferent, i molt més important.

L'Iran és un dels països més aïllats del món, a causa d'unes sancions directes dels Estats Units d'Amèrica, que de retruc han provocat unes sancions indirectes que fan que gairebé ningú pugui tenir cap mena de re-

lació comercial, creant una inflació terrible i, és clar, això ha provocat també que, mentre l'elit s'enriqueix a través del control dels recursos naturals, i les grans empreses estatals, la pobresa sigui cada vegada més generalitzada i, en conseqüència, la desigualtat més extrema. Això ha estat creant un malestar entre el poble que ha estat creixent ja des de fa uns quants anys.

El poble iranià ja està fart de masses coses, està fart de l'actuació d'una policia moral que actua de manera arbitrària, d'una imposició d'una «orientació islàmica» que està basada més en interpretacions que no pas en el seguiment sincer d'una religió, està fart de la repressió que pateixen especialment les dones, i, sobretot, està fart de tants morts. Això ha provocat que, a diferència d'altres protestes, aquesta última ha mutat a revolta, i és que des del 1979, amb la Revolució islàmica, mai unes protestes haurien durat tant de temps. La gran diferència és

que ara mateix, les dones es treuen els vels davant la policia, els cremen en públic o es tallen els cabells, i no en són quatre, és un sentiment generalitzat. A més, tots els estaments socials del país estant participant en aquestes protestes. Inclús hi ha una mena d'acte reivindicatiu que fan molts joves, que es anar per darrera i d'un cop de palmell tirar a terra el turbant dels clergues musulmans, i tot seguit fugir corrent. I s'ha creat un enfrontament que ha provocat algun mort dins la policia, sobretot en ciutats frontereres, on el contraban és molt present i es poden aconseguir armes de foc fàcilment.

Malauradament, això té un gran cost. A finals de setembre del 2022, ja es comptaven uns 500 morts, molt d'ells menors d'edat.

Com va dir **Donatien Alphonse François de Sade**, conegut com el marquès de Sade, «cap religió val una sola gota de sang». ≡
Membre de la CPN de Progressistes-SDP